
NIEDOPUSZCZON (2) *part praet pass pf*

niedopuszczon (1), **niedopuszczony** (1).

e oraz oba o jasne.

sg f N (praed) niedopuszczona (1). ◇ pl A subst niedopuszczon(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Któremu zabroniono przystępu (1) : Matka by go była przepáfala/ ale dlá iégo wietíféeé [!] fromoty niedopuszczona. OpecŻyw 138.*

2. *Zabroniony (1) : á iefli on pierwízy dekret bez przyzwolenia ítolice Apostolífkiej nieważył/ á czemu rzeczy nowe y niedopuszczone w nofzą. SkarŻyw 319.*

Synonimy: 2. niedozwolony, zabroniony, zakazany.

Cf DOPUSZCZON

AŻ